

Queridos diocesanos:

Las dos palabras que encabezan este comentario semanal nos producen a todos los cristianos una gran emoción y un compromiso singular. A veces el calendario va a su aire y hace coincidir en un mismo día celebraciones distintas pero con una significación especial. Todos sabéis que la Iglesia reflexiona y dedica una jornada a la familia en el domingo posterior a la Navidad. Es ésta una fiesta en la que todos experimentamos, con más calidez si cabe, la alegría y la felicidad de la familia, de nuestra propia familia cuando nos reunimos para recordar, para agradecer, para conversar alrededor de una mesa con un fondo musical adecuado y unas voces infantiles que completan nuestra satisfacción vital. Y todo ello junto a la familia de Nazaret donde Jesús nace, crece y se prepara para manifestar al mundo su propuesta de salvación y de paz. Por otra parte la misma Iglesia instituyó la Jornada Mundial de la Paz para el primer día del año que comienza. Fue por los años sesenta del pasado siglo por iniciativa del papa san Pablo VI. Como podéis comprobar son más de seis décadas con esa noble intención de pedir a Dios por la paz en todo el mundo. En esta ocasión las dos celebraciones coinciden en un mismo domingo y no quiero prescindir de ninguna de las dos para recordar y animar a todos a un trabajo sincero en favor de la familia y de la paz.

Empezamos por la familia. Es poco lo que puedo decir en estas líneas sabiendo que existen grandes tratados de estudiosos sobre la realidad de la familia a lo largo de la historia y sobre la propia naturaleza (amor entre un hombre y una mujer, profundo respeto, procreación y apertura a la nueva vida...) con vistas a la educación y al crecimiento de todos sus miembros. Es al mismo tiempo una realidad fundada en el matrimonio que es un sacramento cuyas raíces hay que buscarlas en las palabras del mismo Jesús. Admitir el sacramento, la gracia eficaz del Señor, para la vida conyugal es aceptar el designio divino en cualquier circunstancia temporal o espacial. Comprobamos y agradecemos la mano de Dios en el desarrollo de la familia, nos dejamos guiar por su Palabra y confiamos en que Él nos acompañará en las dificultades presentes y futuras. Para los católicos la institución familiar es básica en nuestro ordenamiento conceptual, religioso y legal. Además del regalo de Dios que se nos ofrece, es valorada la familia con una puntuación extraordinaria en cualquier encuesta que se precie de científica. A pesar de los intentos por parte de determinadas corrientes culturales de cuestionar la familia de siempre distribuyendo carnets de pertenencia a un sinfín de pintorescas e inventadas vinculaciones con el propósito de relativizar la función eterna de estabilidad emocional y social que la misma familia mantiene, la Iglesia persistirá en presentar el sacramento del matrimonio y la familia subsiguiente como garantía de la acción de Dios en la vida que conforman el padre, la madre y los hijos.

Os pido que los católicos no pongáis nunca en cuestión la naturaleza y la valoración positiva de esta institución en la que hemos nacido y crecido con amor, respeto y libertad.

Poco espacio nos queda para la paz a pesar de su importancia y necesaria consecución en estos momentos tan dolorosos para muchas regiones del planeta. Parece que el ser humano se empeña en su destrucción sembrando violencia y muerte por doquier. Es impresionante contemplar las imágenes de ciudades arrasadas y personas muertas por sus calles. Uno reconoce la dificultad de cada uno de nosotros para colaborar en la construcción de la paz en el mundo. Pero al menos nos atreveremos a pedir a Dios que nos conceda una paz duradera para todos.

Un consejo final: os ruego que leáis el Mensaje que para esta Jornada ha escrito el papa Francisco. Es muy esclarecedor y cuenta con todos para hacer posible la paz.

Con afecto y bendición.

Estimats diocesans:

Les dues paraules que encapçalen aquest comentari setmanal ens desperten a tots els cristians una gran emoció i un compromís singular. A vegades el calendari va al seu aire i fa coincidir en un mateix dia celebracions diferents, però amb una significació especial. Tots sabeu que el diumenge posterior a Nadal l'Església dedica una jornada a reflexionar sobre la família. En la celebració d'aquest dia experimentem, amb més calidesa que mai, l'alegria i la felicitat de la família quan ens reunim per recordar, per agrair, per conversar al voltant d'una taula amb un fons musical adequat i unes veus infantils que completen la nostra satisfacció vital. I sempre al costat de la família de Natzaret on Jesús neix, creix i es prepara per manifestar al món la seva proposta de salvació i de pau. Per altra banda, la mateixa Església va instituir la Jornada Mundial de la Pau el primer dia de l'any que comença. Va ser als anys seixanta del segle passat a iniciativa del papa sant Pau VI. Com podeu veure són més de sis dècades amb aquesta noble intenció de demanar a Déu per la pau al món. En aquesta ocasió les dues celebracions coincideixen en un mateix diumenge i no vull prescindir-ne de cap per recordar i animar tothom al treball sincer a favor de la família i de la pau.

Comencem per la família. Us en puc dir ben poca cosa, tenint en compte que existeixen grans tractats d'estudiosos sobre la seva situació al llarg de la història i sobre la seva naturalesa - amor entre un home i una dona, respecte profund, procreació i obertura a la nova vida...- encarada a l'educació i al creixement de cadascun dels seus membres. La família és, alhora, una realitat fundada en el matrimoni, que és un sagrament les arrels del qual cal buscar-les en les paraules del mateix Jesús. Admetre el sagrament, la gràcia eficaç del Senyor per a la vida conjugal, és acceptar el disseny diví en qualsevol circumstància temporal i espacial. Comprovem i agraiem la mà de Déu en el desenvolupament de la família, ens deixem guiar per la seva Paraula i confiem que Ell ens acompanyarà en les dificultats presents i futures. Per als catòlics la institució familiar és bàsica en el nostre ordenament conceptual, religiós i legal. A més del regal de Déu que se'ns ofereix, la família és valorada -en totes les enquestes que es prenen de ser científiques- amb una puntuació extraordinària. Malgrat els intents per part de determinats corrents culturals de qüestionar la família de sempre i que distribueixen carnets de pertinença a una infinitat de pintoresques i inventades vinculacions amb el propòsit de relativitzar la funció eterna d'estabilitat emocional i social que la mateixa família manté, l'Església persistirà a presentar el sagrament del matrimoni i la família subsegüent com a garantia de l'acció de Déu en la vida que conformen el pare, la mare i els fills.

Us demano que els catòlics no poseu mai en qüestió la naturalesa i la valoració positiva d'aquesta institució on hem nascut i crescut amb amor, respecte i llibertat.

Em queda poc espai per parlar de la pau, malgrat la seva importància i necessària consecució en aquests moments tan dolorosos en moltes regions del planeta. Sembla que l'ésser humà s'obstina en la seva destrucció semblant violència i mort arreu. És colpidor contemplar les imatges de ciutats arrasades i de persones mortes pels carrers. Reconec la dificultat de cada un de nosaltres per col·laborar en la construcció de la pau al món, però almenys hem d'atrevir-nos a demanar a Déu que ens concedeixi una pau duradora per a tothom.

Un consell final: us recomano que llegiu el Missatge que ha escrit el papa Francesc dedicat a aquesta Jornada. És molt esclaridor i compta amb tothom per fer possible la pau.

Amb afecte i benedicció.

+Salvador Giménez, bisbe de Lleida.